

דברי צדיק זה. ונשגב ממה?
מפחד מלאף המות, שהרי מאריך
ימים. ונשגב שלא יזק לעולם.
באותו מגדל שעולה בין אותם
מגדלים קים אור אחד בדמות
ספר תורה. כשבאה אותה צפור,
לוקחת אותו מגדל ממקומו,
ועומדת תוף אמצע העזרה תוף
פנפי הכרובים הזה. (ומה שהיה),
רומז לרום השמים נשפל ונכנס
תחת אותם כרובים, וחומותיו
בין ראשי הכרובים.

ש"ש מאות פתחים שם, בפתח
האמצעי עומד מאור זה, דמות
ספר תורה, בו עתיד מלך ישראל
לקרא בפרשת הקהל, וזה יהיה
מלך המשיח, ולא אחר.

ובאותו ספר תורה של אותו אור,
אי חסיד קדוש, אשרי מי שמפיו
ישמעו קול נעימות של דבריו
מאותם דברים סתומים שפרש
בתורה. בכל ראש חדש ושבתות
ומועדים וחגים, כשרוצים כל בני
הישיבה לעלות למעלה לתוף
ישיבת הרקיע, כלם מתכנסים אל
מלך המשיח, והוא מפרש
דברים, ומתוף מתיקות דבריו
בערגה עולים. כל עשרת הדברים
גנוזים לה מאותם דברים שפרש
ליום של השאלות שלך.

כשעומד אותו מגדל באמצע
העזרה ופתח זה פותח, פותחים
אותם כרובים פיהם, ופורשים
פנפיהם, ומאיר אור עליון על
אותו פתח. ואותו ספר תורה
נפתח, ואותם כרובים פותחים
ואומרים: (תהלים לא) מה רב טובך
אשר צפנת ליראיך וגו'. נסגרים
הפתחים, וספר התורה נגלל.

מי ראה אור המאיר של אותו
ספר תורה, פלו אור מאיר,
אותיות שלו, שלהבות אש

מדחילו דמלאך המות, דהא אוריך יומין.
ונשגב דלא יתנזק לעלמין.

בההוא מגדל דסלקא בין אינון מגדלין,
קיימא נהירו חד, בדיוקנא דספר
תורה, פד אתי ההוא ציפרא, נטלא ההוא
מגדל מאתריה, וקאים גו אמצעייתא דעזרה,
גו גדפי דכרובים הנה. (ס"א ומה דהנה). רומיה לרום
שמיא מאיך ועאל תחות אינון כרובים, ושורוי
בין רישי כרובים.

תלת מאה פתחין תמן, בפתחא דאמצעייתא,
קיימא נהירא דא, דיוקנא דספר תורה,
ביה זמין מלך ישראל למקרי בפרשת הקהל.
ודא ליהוי מלפא משיחא, ולא אחרא.

ובההוא ספר תורה דההוא נהירו, אי חסידא
קדישא, זפאה איהו דמפומיה
ישמעו, קל נעימו דמלוי מאינון מלין סתימין
דפריש באורייתא. בכל ריש ירחי, ושפתי
ומועדייא וזמנייא, פד בעאן פל בני מתיבתי
לסלקא לעילא לגו מתיבתא דרקיעא, פלהו
מתכנפי לגבי מלפא משיחא, ואיהו פריש
מלין, ומגו מתיקו דמלוי בתיאובתא, סלקין.
פלהו עשר מלין, גניזין לה מאינון מלין דאיהו
פריש, ליומא דשאלתין דילך.

בר קיימא ההוא מגדל באמצעו דעזרה,
ופתחא דא פתח, פתחין אינון כרובין
פומייהו, ופרשי גדפייהו, ונהיר נהירו עלאה
על ההוא פתחא. וההוא ספר תורה פתיח,
ואינון כרובים פתחי ואמרי (תהלים לא) מה רב
טובך אשר צפנת ליראיך וגו'. סגירו פתחין,
וספר תורה אתגליל.

מאן חמא, נהירו דנהרא דההוא ספר תורה,
פוליה נהורא דנהיר, אתון דיליה,

שלהובי דאשא מארבע גונוי, דאינון דעלמא עלאה, פלהו בלטי ומנצצי,